Quelle: https://manuscripta.at/?ID=951
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

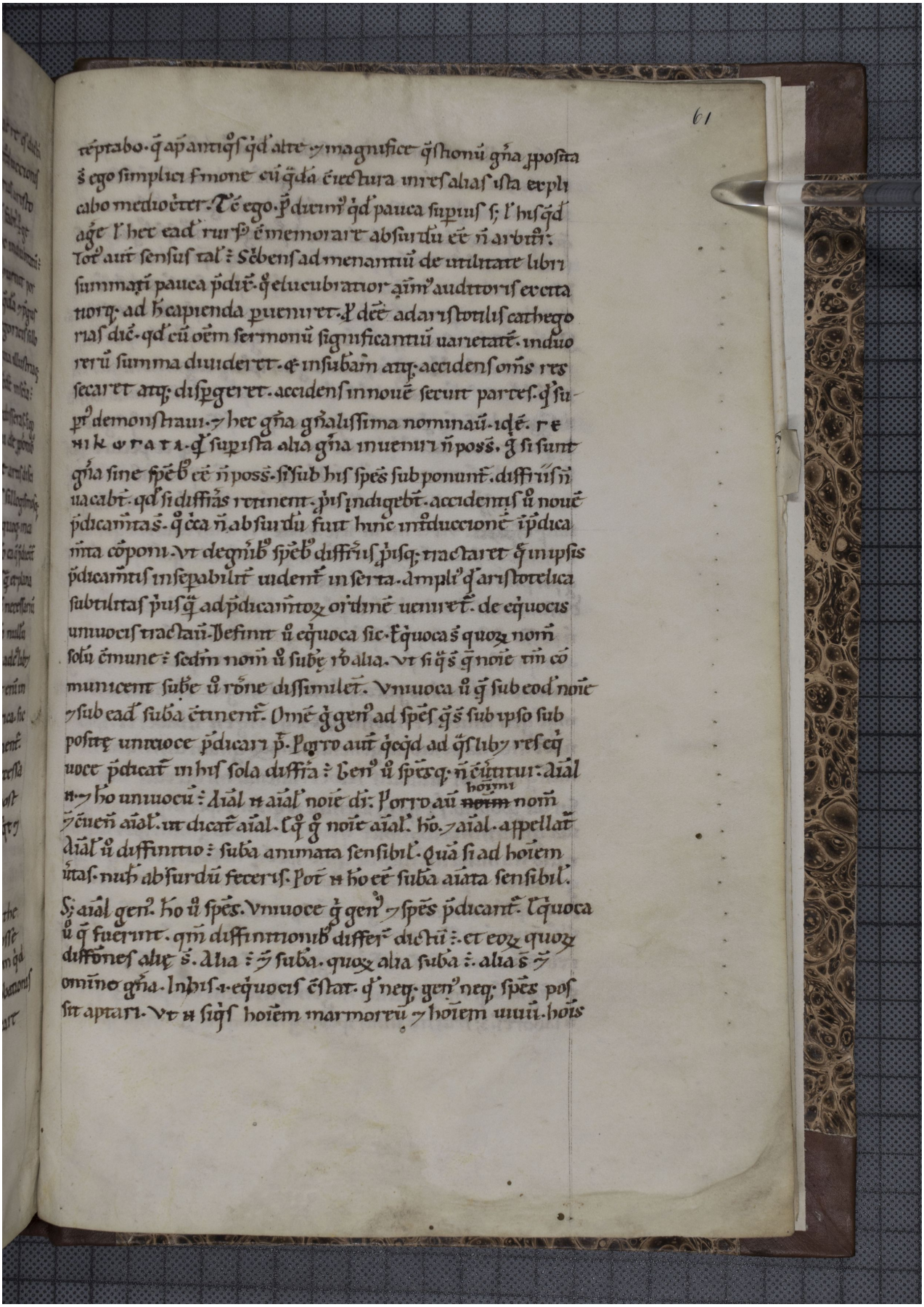

61

repetabo. q̃ ap̃ antiq̃s q̃d̃ alte ⁊ magnifice q̃ sonũ gn̄a ꝓposita
s̄ ego simplici fmone eũ q̃dã ĕtectura in res alias ista explicabo medio ĕtet. Te ego. P̄ dicim̄ q̃d̃ pauca supius s; l' his q̃d̃
agĕ l' hec ead̃ rursꝰ ĕ memorare absurdũ ĕ ñ arbitr̄.
Tot̄ aut̄ sensus tal' : Sĕbens ad menantiũ de utilitate libri
summari pauca p̄dixĕ. q̃ eluculbratior aĩm̄ auditoris excitatior q̃ ad h̄ capienda puenirĕt. P̄ dĕ ad aristotilis cathegorias dicĕ. qd̃ eũ oĕm sermonũ significantiũ uarietatĕ. induorũ summa diuideret. ⁊ in subam atq; accidens omnis res secaret atq; dispgeret. accidens in nouĕ serunt partes. q̃ supꝰ demonstrauit. ⁊ hec gn̄a gn̄alissima nominaũ. idĕ. re
nik o r a t a. q̃ supista alia gn̄a inuenirĕ ñ possũ. q̃ si sunt gn̄a sine spĕb̄ ĕ ñ possũ. si sub his spes subponunt. diffiũs ñ uacabit. qd̃ si diffias retinent. p̄is indigebit. accidentis ũ nouĕ p̄dicamentas. q̃ ĕa ñ absurdũ fuit hunc inducionĕ ip̄dicamenta cõponi. vt de q̃ib̄ spĕb̄ diffiũs p̄isq; tractaret q̃ in ipsis p̄dicamentis inseparabilĕ uident̄ inserta. ampliꝰ q̃ aristotelica subtilitas p̄ius q̃ ad p̄dicamentoꝝ ordinĕ uenirĕt. de equocis
uniuocis tractaũ. Definit ũ equoca sic. Equoca s quoꝝ nom̄ solũ ĕ mune : sedm̄ nom̄ ũ subẹ rõ alia. vt si q̃s q̃ noĕ tm̄ cõ
municent sube ũ rõne dissimilĕt. Vniuoca ũ q̃ sub eod̃ noĕ ⁊ sub ead̃ suba ĕtinent̄. Omĕ q̃ gen̄ ad spes q̃s sub ipso sub
posite uniuoce p̄dicari p̄. Porro aut̄ q̃cq̃d ad q̃s liby res eq̃
uoce p̄dicat̄ in his sola diffia : Gen̄ ũ spes q. ñ cõtinent̄. animal
n. ⁊ ho uniuocũ : animal n animal' noĕ di. Porro aũ ~~nom~~ homini nom̄
⁊ cuen animal. ut dicat animal. Eq̃ q̃ noĕ animal' ho. ⁊ animal. appellat animal' ũ diffinitio : suba animata sensibil'. Quã si ad hoĕm
ũtas. nuch absurdũ feceris. Pot n ho ĕ suba aiata sensibil'.
S; animal gen̄. ho ũ spes. Vniuoce q̃ gen̄ ⁊ spes p̄dicant̄. Equoca
ũ q̃ fuerint. qm̄ diffinitionib̄ differ̄ dictũ : et eoꝝ quoꝝ
diffones alie s. alia : ⁊ suba. quoꝝ alia suba : alia s ⁊
omino gn̄a. In his 4. equocis estat. q̃ neq; gen̄ neq; spes possit aptari. vt n si q̃s hoĕm marmoreũ ⁊ hoĕm uiuũ. hois